

8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΤΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΝ

**Προσωπογραφία του Ιωάννη Μεταξά
έργο του Γεωργίου Προκοπίου.**

Ο Γεώργιος Προκοπίου 1876-1940.

Ήταν ένας σημαντικός Έλληνας Μικρασιάτης, ζωγράφος και εξαιρετικός πορτραίστας, φωτογράφος και κινηματογραφιστής, κατεξοχήν πολεμικός ζωγράφος στους Βαλκανικούς Πολέμους και την Μικρασιατική Εκστρατεία. Κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο αν και βρισκόταν σε μεγάλη ηλικία, ζήτησε από τον Μεταξά, του οποίου είχε κάνει ήδη δύο πορträιτα (γνωστά) ειδική άδεια, λόγω του ότι ήταν σε εμπόλεμη περιοχή που ήθελε να φτάσει και εκτός των ελληνικών συνόρων. Τέτοιο ήταν το πάθος του και ο ενθουσιασμός του για τις νίκες του Ελληνικού στρατού. Έφτασε στο Αργυρόκαστρο και ζωγραφίζοντας άφησε και την τελευταία του πνοή στο Τεπελένι στις 20 Δεκεμβρίου. Με την σημερινή ανάρτηση του έργου του τιμούμε το θάρρος του και την αγάπη του για την πατρίδα.

(Αν κάποιος γνωρίζει που μπορώ να βρω το βιβλίο του Προκοπίου παρακαλώ να με πληροφορήσει).

Από το «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ»

4 Δεκεμβρίου, Τετάρτη – 38^η ημέρα

Κρύο, χιονόνερο. - Ξεκαθαρίζεται ζήτημα πυρομαχικών. Έχομε ακόμα δια τρεις μήνας. ίσως και πλέον. Λαμβάνω μέτρα δια περαιτέρω προμηθείας- ζήτημα Ερυθρού Σταυρού-.. ...

5 Δεκεμβρίου, Πέμπτη – 39^η ημέρα

Συνεχείς νίκαι προχωρήσεως. Κατελήφθη Πρεμετή.-Βροχή. Κρύο.....

6 Δεκεμβρίου, Παρασκευή 40^ή ημέρα

Ημέρα κοπιώδης. - Επήραμε τους Άγιους Σαράντα. - Αλλά με φοβίζει η προέλασις. Μεγάλη έκτασις και λίγα στρατεύματα. – Οι Ιταλοί φεύγουν....

7 Δεκεμβρίου, Σάββατον- 41 ημέρα

Είμαι αδιάθετος και κουρασμένος. - Παρητήθη ο Μπαντόλιο, αλλά υπερίσχυσε η αδιάλλακτος μερίς του φασισμού.

8 Δεκεμβρίου, Κυριακή-42 ημέρα

Κατελάβομέν στο Αργυρόκαστρον. Ενθουσιασμός.

Αρχιστράτηγον Παπάγον 8.12.1940 : Επί τη καταλήψει Αργυροκάστρου εκφράζω προς υμάς καθώς και τον υφ' υμάς Στρατόν και ιδίως τους καταλαβόντας το Αργυρόκαστρον τα θερμότερα συγχαρητήρια. Ελλάς πανηγυρίζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ, Πρόεδρος Κυβερνήσεως

Το ακόλουθο τραγούδι της Ε.Ο.Ν μου το έστειλε χθες το βράδυ συμπτωματικά η Άννα Μαρία Φωκά, κόρη του Βαγγέλη Φωκά, πρώτου ξαδέλφου του πατέρα μου Ευγενίου. Μου είπε ότι το έλεγε η μητέρα της Χρυσή Κατεβάτη όταν ήταν μέλος της Ε.Ο.Ν στην Κεφαλονιά. Θερμά την ευχαριστώ και το δημοσιεύω αυτή την ημέρα της νίκης του στρατού στο Αργυρόκαστρον!

**Χαίρε Μεγάλε Αρχηγέ
Ατίμητε Πρωθυπουργέ
Το έθνος σου σε καμαρώνει
Όπως κρατάς στα
χέρια σου του κράτους το τιμόνι
Και το κρατάς τόσο καλά
Και τόσο τιμημένα
Που άλλος δεν εκράτησε
Ποτέ πριν από Σένα
Χαίρε εσύ που έσυρες
Την δόλια την Ελλάδα
Μέσα από τα κατάβαθα
Του Αδου την κοιλάδα
Εσύ που την ανέστησες
Στην Δόξα, Εσύ
Την έστειλες.
Χαίρε μεγάλη Αρχηγέ**

Στις 8 Δεκεμβρίου η Καθημερινή στο κύριο άρθρο του Γεωργίου Βλάχου είχε τον τίτλο:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ, ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Η στήλη αυτή έχει απέναντι του κ. Ιωάννη Μεταξά παλαιάν οφειλήν. Όταν προ εικοσιδύο ετών ηκολούθει μίαν πολιτικήν, μίαν παράταξιν, και με τους κακούς της ενθουσιασμούς μίαν ατυχή εκστρατεία, συνήντησε εις τον δρόμον της η στήλη αυτή αντίπαλον και της πολιτικής και της παρατάξεώς και της εκστρατείας τον κ. Μεταξάν, τον πρώην αρχηγόν του Επιτελείου:

«Η εκστρατεία έλεγεν ο κύριος Μεταξάς, θα αποτύχη. Η πολιτική σας, η στρατιωτική και η εξωτερική, είναι στραβή...» Στραβή;...Εκείνη την εποχήν επεκράτη το ρητόν: Πας ο μη μεθ' ημών, καθ' ημών».....Καθ ημών λοιπόν δεν εσυγχωρούντο εμπόδια και ο υπογεγραμμένος ωρθώθη πάνοπλος κατά του ξαφνικού ταραξίου. Και έγραψε: τι δεν έγραψεν!....

(σελίδες του Ημερολογίου, 754-755 & 756 θα τις βρείτε στο τέλος)

Τώρα η Α.Ε. (αυτού εξοχότης) ο κ. Ιωάννης Μεταξάς, Πρωθυπουργός της Ελλάδος, έφθασεν εις το ακρότατον σημείον της Δόξης του. Έγινε Γιάννης. Δεν είναι ούτε η αυτού Εξοχότης ούτε ο Πρωθυπουργός, ούτε ο Πρόεδρος. Εις το στρατιωτικόν νοσοκομείον όταν ο τραυματίας είχε γύρει εις το προσκέφαλόν του βαρύς, τον ηρώτησε η αδελφή νοσοκόμος τι θέλει, εκείνος απήντησε: - Θέλω τον Γιάννη...

(και η τελευταία παράγραφος του άρθρου)...

Η στήλη αυτή ησθάνθη τώρα, τας ημέρας αυτάς της χαράς, την ανάγκη να φυλλομετρήση την ιστορίαν της – τους παλαιούς της λογαριασμούς- να ανατρέξει εις περασμένους καιρούς, να ενθυμηθή. Αλλά ησθάνθη προ παντός την ανάγκη να γράψει ότι φρονεί, ότι σκέπτεται δια τον άνθρωπον αυτόν ο οποίος, αφού επι δεκαέξ έτη ηγωνίσθη εναντίον ημών των Ελλήνων εις μάτην δια να χρησιμεύση εις την Ελλάδα, εις μεν τέσσερα έτη κατώρθωσε να την αναπλάση, εις δε μίαν ώραν την έσωσε. **Γ.Α.Β. (Γεώργιος Βλάχος).**

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Τόμος 4, σελ. 754-755

https://drive.google.com/file/d/12TjPXnZ2uSdUJhj_Tkrncrm1MLFikA7W/view?usp=sharing

& σελ. 755

https://drive.google.com/file/d/1rYJMP6QODeDjd5XxDP4ZOB-pb_LjEhki/view?usp=sharing

Γεωργίου Α. Βλάχου Άρθρα στην "Καθημερινή" (1919-1951)

Εκδόσεις "Ζηδρος" Αθήνα 1990

Ο Ιωάννης Μεταξάς

«Ιστορία, Αναμνήσεις, Απολογία»

σελ. 414 έως 417 <http://ioannismetaxas.gr/ApologiaBlaxos.pdf>